

Nro. 36.

A' FELS.R. CSÁSZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben, Péteken Octobernek 31-dik napján
1800-ik esztendőben.*

B é t s.

A' Császár eő Felsége méltoztatott, nem tsak régi öseitől vett Német országi, hanem Hazánk' nemességivel is tundöklö, és mind azért, mind pedig országunkban fekvő bírtokaira nézve érdemes Hazánkfiak közzé számlalandó M. Jenisch Bernáth Urat, a' belső Titkos Udvari Státus Cancelláriánn lévő valóságos Udvari Tanátsost, fontos érdemeit kegyesen tekintvén, a' maga tulajdon indulattyábúl, az ő Felsége minden örökös Tartományiban Bároi méltóságra kegyelmesen fel-emelni, és a' taksák' elengedésével is hozzája viseltető kegyességét ki-műtatni.

Ő Cs. Királyi Felsége, Báró Vajai Vay László Úr ő Ngát, Cs. Királyi Kamarási méltósággal, kegyelmesen meg-ajándékozni méltoztatott.

N a

Az *Eperjesi* Districtuális Táblának nagy érdemű Assessorát T. Lipotzi *Ketzer Sándor* Urat, Királyi Tenátsosi titulussal méltóztatott meg tisztni ő Felsege.

Nagy Britannia.

A' Frantziák és Anglusok között ismét háborut jelentő állapot kezdett elő fordulni. Az Oktob. 10-dikénn indult *Londoni* levelek így festik-le ezen állapotot: —

„Úgy látzik, úgy mond, hogy a' további alkudozásoknak fundamentomául meg-kivántató tengerifegyvernyűgváshoz való reménség, el-enyésztett. A' Frantzia Bízatos *Ottó* polgár, az Első Consúlnak a' fegyvernyűgvást illető utolsó valószívat, a' mi Ministerjéinknek kezekhez szolgáltatatta. Olyak a' benne lévő fel-tételek, hogy, a'-mint erőssítik, nem lehet el fogadni. A' többek között, azt is kivánta a' Frantzia országlószék, hogy a' Bresti hajós sereget elégséges eledellel tölthesse-meg, és *Egyiptomba* segítséget küldhessen. Ez szerént nem látzik alkalmatosságunk lenni a' *Lunevillei* Congressuson való megjelenésre, és el-kezdett alkudozásaink úgy tartódhatnak, mintha félbe szakasztódtak volna. A' folyó hónap' 3-dikától fogva, békeséges posta hajó sem jött sem *Calaisból*, *Douvreshez*, sem innét nem ment oda. Gondólják, hogy a' mi országlószékünk egélzizen közönségesse fogja nem soká tétetni a' Frantzia országlószékkel a' tengerifegyvernyűgvás iránt folytatott levelezést. Úgy látzik, hogy *Máltha'* fel adattatásának, és a' Frantzia 's Amériikai Respublikák között kötött barátságos *Alkunak* híre, okozta légyen kiváltképpen, hogy mi a' fegyvernyűgvást a' tengerenn el nem fogadtuk.”

„*Gibrattártól* olyan tudósítás érkezett, hogy a' tengeri expedizióra ki-botsáttatott hajós és fegyveres csoportok, az *Abercrombie* és *Sir Pultney*' vezérlések alatt, az első 1. 1. *Minorka* izi-

getétől, a' másik pedig *Ferről* mellől, melynek öblében a' minapi nem szerentsés expeditziót tet-
te vólt, *Gibraltárhoz* meg-érkeztenek, és mago-
kat valamely fontos expeditzióra való czélozá-
sal, egyesítették.

„Még egy harmadik expeditzió is nem soká
a' tengernek fogja vitórláit erefzteni, és ez idő
a' *Közép-tenger* felé veszi útját. A' mi kezünk-
ben lévén már most *Máltha*, egész örövel fog-
nak onnét ezen három tengeri hadi tsoporijaink,
Egyiptom ellen dólgozni.

A' *Londoni Udvari Ujjság* maga is úgy ír a'
tengeri fegyvernyúgvásról, hogy, mint a' feljebb
elő hozatott *Londoni* levélben említődött, ujj ne-
hézségek adták légyen magokat elő, a' melyek-
re nézve nem mehetett egészlzen végre ez a' ten-
gerekenn való fegyvernyúgvás —

„Azonközben (így folytatja szavait a' *Londoni*
Udv. Ujjság), semmi áldozatoknak meg tété-
lét nem fogja el-mulatni a' *Britannus* orzágló-
szék, tsak hogy a' több Hatalmasságokkal égyet-
értőlög a' békességes alkadozásokból hathatósan
részesülhessen. Tsakugyan még sem tselekszi azt
soha, hogy egy olyan fegyverizüntetésben előre
meg-egyezzék, a' mely a' *Britannus* tengeri erő-
nek meg bizonyított hathatosságát, és vigyázó
szemeskedését, meg gyengithetné, az ellenségnek
meg-kötöztetett kezeit az ő kikötőhelyeiben fel-
oldozhatná, 's őtet abba az állapotba helyhez-
tethetné, hogy azon czélozássait, a' melyek az
ő kikötőhelyeinek a' mi hajós seregeinktől való
bé-zárattatások által, böltsőjökben meg folytat-
tak, végre' hajthassa. Azonban, minthogy *Mál-
tha* szigeténn *Lavalette* vára már *Capitulátzió* ál-
tal, a' *Britannus* seregek' kezére jutott, ujj re-
ménség lehet, hogy a' *Frantzia* orzáglószék, a'
mely a' tengeri fegyvernyúgvásnak főbb fel-téte-
lévé helyhez-tette vala egyebek között azt is, hogy
ezen *Lavalette* várába eleséget izállithasson-bé,
már most úgy fog több más féle akadályokat is
tekinteni, mint el-enyészetteket.

Szó vagyon az ujjabb *Anglus* levelekben arról is, hogy, ha a' tengeri fegyvernyúgvas meg készülhetne, *Anglia'* részéről; ha nem *Lord Grenville*, tehát *Lord Whitworth*, a' ki az *Anglia* és *Dánia* között való minapi alkudozásokat folytatta, fogna a' *Lunevillei* Congressusra jöni.

Arról az *Anglus* hajós és fegyveres seregről, a' melyről a' fennebbi *Londini* levelben az olvastatik, hogy *Gibráltárnál* a' *Lord Pultney'* tsoportjával magát öfzize tsátolta légyen, úgy írnak más *Londini* levelek, hogy útját nagy sebességgel *Egyiptom* felé vévén, már *Sicilia'* táján jár.

Kevéssel ez előtt 12 hajókat terheltek meg az *Anglus* hajósok igen erőssen kövel, és 6 kisded fegyveres hajókat rendelvén melléjek, elveztek vélek a' tengerre, olyan czélozással, hogy a' *Helvoetsluisi* Hollandus kikötőhelyen kizája' elibe érkeztvén, ott a' kövel tenelt 12 hajókat el-süjjeszék, s ily módon a' kikötőhelybe való kisbé járosnak útját ketté vágják. Hanem, még minekelötte oda elérkezhettenek volna, olyan kemény szélvész találta oket, hogy a' hajósok a' terhelt hajókat magokra hagyni, és a' ő más hajókoun az *Anglus* partokhoz visszafá térni kenteleltetttenek. A' 12 terhes hajók között pedig a' szélvésznek el-tsendesedése után csak egye találhattanak réa, a' melyet már az *Angliai* partok mellé visszafá is vezettek: a' többek pedig kétség kívül imitt-amott el-sujjedeztek.

A' *Lord Nelson'* és *Sir William Hamilton'* bázsiái már meg-érkeztenek *Angliába*. A' *Hamilton'* portékái között nevezetesen, 32 ládak *Olofz* országi réziségekkel és ritkaságokkal vannak tele.

A' *Jó-reménség'* fokához egy igen gazdag kereskedő hajót vezetttenek-bé mint gyanust az *Anglus* hajók, a' melynek terhe az egyéb portékákon kívül 100 vár-vívó ágyukból állott. A' hajó *Dánus* zászló alatt evezett.

Chindből egyebek között 140 vég Nankinget is hozott az az Anglus kereskedő hajós sereg, a mely a maga onnét való vízszá indulásakor, mint közelébről irtuk, nem kevéssé meg haragította a' Chinaiakat.

Frantzia Ország.

Oktober 1-ső napján egy kitsiny házi vigasságot és vendégséget adott a' Második Consúl *Camboceres*, annak emlékezetére, hogy az Első Consúl *Bonaparte* ez ez előtt éppen esztendővel érkezett vízszá Egyiptomból Frantzia országba.

Az Első Consúl a' *Spanyol Királyné*' számára, az *Andalusiai* paripákért való költsönös ajándékban, egy olyan öltöző ruhát készített, a mely valami fél millió *Liyi*ákba fog fel-kerülni.

A' közelébbi *Moniteur* is ki-hírdette már azoknak a' 3 Frantzia Fregátoknak a' szeréntsétlenségét, a' mely azokat, Déli Amérikanak partjai mellett érte. Mi ezt a' történetet holzfazon le-irtuk nem régen; most tehát csak azt jegyezzük még meg itten felölle, a' mi a' *Muniteur*' előadásában nevezetes, u. m. azt a' bánkodó hangot, a' mellyel ő, a' Frantzia Respublika' hajós seregeinek sok vers béli szeréntsétlenségeit ki fejezi: — „A' Frantzia tengeri erőnek szeréntsétlen epochája (idő határja), úgy mond, a' melyben 7. eiztendőknek le folytok alatt, a' mi hadi hajós seregeinket, a' mint csoportonként és szakaszonként a' tengernek ez vagy amaz részeire kiveztenek, egyik tsapás a' másik után érte, még nem rekelztődött-bé. Valami 20 hónapoknak előtte három Fregátjaink a' *Rocheforti* kikötőhelyből kivezvé, minekutánna az ellenségnek sok kárt tettek, a' *Guineai* partokon majd minden Anglus kereskedő szállásokat el-rontottak, 's a' *Brasiliai* partok körül folyó Anglus és Portugallus kereskedést meg-gátolták volna, végezetre ezeket is, mikör már meg-rakodva zsákmányaikkal ép.

pen vizszá akartanak volna indulni, a' Plata folyó viznek torkánál, 6 Anglus nagy hajók megtámogták, 's kettejét ezeknek is el fogták, &c.

Ugyan ez a' Párisi officiális Ujjság-levél, ilyen szavakkal ír az Oktob. 9 dikénn ki-tudatott ölfze-esküvéstről:

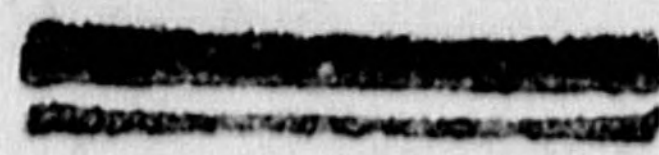
„Valamikór tsak még eddig az országlofzék, vagy valamely hadi munkának ujjantoni el-kezdéséhez, vagy pedig békességes alkudozásokhoz kélzült, és a' maga tze-lozásainak a' mesterkedő vakmerő bátor emberek előtt való el titkolását szükségesnek lenni tartotta, mindenkór kesdettek a' Jákobinussok e' féle ölfze-esküvéseket: úgy látzik azonközben, hogy ezen embereket, és a' kává házakban sokadozó külömben is békételem Klubistákat, semmi is oly erőssen nem boszantja, mint az, hogy az El ő Consúl teiyességgel meg nem akar szünni attól az iparkodástól, hogy az Emigránsoknak szeréntsétlen' állapotjokat a' lehetőségig könnyebbé tehesse, a' mint is hogy minden erre vezérlő útakról és módokról, a' mellette lévő Státus-Tanátsosoktól értekezni, meg nem szünnik.

Ugy itélnék némelyek, hogy az Emigránsok' laistromába irattatva lévő 140 ezer személyek' közzül tsak valami 4 vagy 5 ezeren ha fognak leg feljebb lenni olyanok, a' kik onnét ki nem törölhetnek, következés képpen a' kik az országba vizszá nem botsáttatnak. — Mások ellenben úgy vélekednek, hogy nem igen lehet ezek közzül sokaknak az ő vizszá-botsáttatódásokonn is örvendeni. Sokan vagynak Párisban olyan emigránsok, a' kiknek kedvetlen állapotjokról a' többekére is következést lehet ki hozni. Ők Párisba vizszá mentenek, és úgy látzik külső képpen, hogy nintsen egyéb tereh rajtok, tsak, hogy a' Politzia vigyázatja alatt vagynak: hanem, leg jobban érzik a' dólgot az ő barátjaik (így szoll a' tudósító), a' kik őket eleinten jó szívvell látták, és, mint szeréntsétleneknek örömet adtak. De, a'

mi sok, tsak sok; végezetre barátjaik is réájok úntak: azonközben, sem az Emigráns laistromból ki nem töröltettek sokak mind ez ideig, hogy a' Politziai vigyázat alól fel-fzabadúlván, valahová el-mehetnének; vagy ha talám némelyek időre ki töröltetnek is a' laistromból, kérdés, hogy javaikból kapnak e' valamit visszázá? Némelyek már annyira meg keseredtek közzülök, hogy passusért folyamodtak a' Politziai Ministerhez, hadd mehessenek ismét külső országokra: de azt sem nyertek; 's-másuva se mozdúlhatnak. Egy íz-vel, ezeket igen kedvetlen állapotra juttatta, nagy részint a' terroristai, vagy Roberspieri időpont, közönséges vélekedés lévén az, hogy az akkór uralkodott nagy félelem, ártatlan emigránsokat is sokat tsinált, igen szánokozásra méltókat.

Nem lehet ugyan kétségbe hozni azt telyességel, hogy az Első Consúl, igazi indulattal ne kívánna ezeknek állapotjokonn könnyebbíteni: de más felől minden tudja, hogy a' Constitutzió az Emigránsok' dolgában is bizonyos határt szabott elejibe; azt is minden szemlelheti az itt feljebb elő hozatott officiális Ujjság-levélnek szavaiból, hogy mely sok és mely vezedelmes ellenzői légyenek néki az Emigránsokhoz viseltető kedvezésnek és mérséklettségnek útjában. Emlkezhetnek olvasóink a' tavaszi Ujjsagamból arra, hogy az Első Consúlt, az ő *Olojz* országban való léte alatt, még a' Meg-tartó Tanátsbéli akkori Préses *Sieyes* is meg intette vólt az Emigránsokhoz viseltető vigyázóbb kedvezés felől, ne hogy el találjon jöni az idő, 'a' midön ne lehessen módja a' nékiek való további kedvezésre. — Mi annak idejében, mind a' *Sieyes* intő levelét, mind az Első Consúl válaszfát kiadtuk vólt. — Azt mutatják a' következesek, hogy nem vólt a' *Sieyes*' intése fundamentom nélkül való.

Azok az 5 Státus Tanátsosok, a' kikre ezen Emigránsok' állapotjának meg-fontolását bizta vólt az országglószék, hogy t. i. kiket, és mi mó-

don, 's mitsoda fel-tételek alatt lehetne a' ki-vándorlottak' laistromából ki-törlni, már bé adták ezen munkájokat a' Consulokhoz, a' mely is summáson abba határozódik, hogy az aszfzony-személyeket, a' gyermekeket, 's a' vén embereket, minden külömbség nélkül ki kellessék a' laistromból törlni: a' jofzág' dolgára nézve ellenben, az javasoltatik, hogy egy Émigránsnak is ne lehessen 10 esztendőknék le folyta alatt, az ő ki-törlődésének napjától számlálva, jofzágot vásárolni.

A' Meg-tartó Tanátsnak és a' Státus-Tanátsnak tagjai, Oktob. 14-dikénn reggel, midőn az Első Consúl a' maga falusi jofzágából *Malmaisonból* bé érkezett, látogatására menvén, meg illetődve való nyilatkoztatást tette nek néki az iránt, hogy mely kedvetlen fel-indulással esett légyen nékiek értékre azoknak a' gonosz embereknek ellene intéztetett és előre való meg-gondolással forralt bünös fel-tett czéljok, a' kik az Opéránn el fogattattanak, &c.

Páris, Oktob. 17-dikénn:

Tegnap a' Tribunátus' tajai is meg-jelenének az országglófzék' házában, a' hól Státus-Tanátsos *Benezech* és a' Justic - Minister által az Első Consúl Kabinetjába bé vezetettvén, ott találták öfzfe gyülekezve a' többi Ministereket, a' Státus Tanátsosokat, és a' Consuláris Gárdának, 's a' Párisi örző seregnek tiszteiket. A' Tribunátus' *Présesse Crassous* lévén a' szószolló, ilyen formálog beszélt: —

„Hazafi Első Consúl! Egyen-egyen mindenkünk méjj bolfszankodással értettük, hogy mi némü öfze-esküvés jött légyen világosságra, és hogy az, egyenesen a' te személyed ellen vólt légyen forraltatva. Hogy mi egyenként nem jöttünk azonnal hozzád fel-indulásunknak ki-nyilatkoztatására, azért történt, hogy a' köz jóra nézve hatóságosabb eszközeink gondóltuk, hogy az egész Tribunátus egyfzersmind öntse-ki a' maga fel-for-

rott érzékenységet. A' Respublika' első Magis-
 tratuális személyének életét ki óltani igyekez-
 ni, annyi, mint minden jó Frantziát, 's magát
 a' Respublikát is, veszedelembe helyheztetni.
 Tedd le ez úttal természetis engedelmes szívüség-
 gedet; mivelhogy a' közönséget illető bűnök,
 nemzet-bántó bűnök, meg büntetése forog fenn.
 Ne kivánd magad, magad-előtt titkólni Első
 Consúl, azt, hogy mi közöttünk már, sok féle
 özfze-esküvések, sok izben, és sok féle szín
 alatt történtenek, a' melyek sem meg-visgálta-
 tás alá nem vétettetvén, sem meg nem ítélet-
 vén, ilyen módon hazánkfiainak nagy része a'
 veszedelmes nem hívésnek lett áldozatjává; el
 jött az ideje, hogy ennek véget vessünk. Egy
 oly igazságos, oly bölts Igazgatólók, mint a'
 melynek te a' feje v. gy, tsak a' valóságos és
 nagy fontosságú özfze esküvésekről izokott
 ugyan hirdést tétetni: hanem, mikór a' dolog
 már egyszer ki-nyilatkozott, kötelességében áll,
 hogy a' bűnösöket minden közönséges módok és
 leg szorossabb törvények szerént, üldöztesse, &c.

Az Első Consúl eképpen felelt: — Közö-
 nöm a' Tribunátusnak ezen hozzám viseltető in-
 dulatját. Én nem voltam valóságos veszedelem-
 ben. Azok a' 7 vagy 8 szerentsétlenek, nem
 bírtak bűnös fel-tett céljoknak végre halytására
 elégséges tehetséggel. Nem említvén a' teatro-
 monn jelen lévő minden hazafiaknak segedelmét,
 ezen kívül még ennek a' derék' Consuláris Gár-
 da-seregnek is véllem vólt egy strátza-tsopórtja
 (*pikétje*), a' melynek tsak a' tekintetét sem áll-
 hatták vólna ki azok a' szánakozásra méltók.
 A' Politzia is, még nagyobb vigyázattal vólt.
 Ezeknek a' környülállásoknak elő hozására, azért
 botsátkozok-ki, minthogy talám szükséges tud-
 ni Frantzia országnak, azt, hogy az o Első
 Magistratuális emberének élete, semmi féle kör-
 nyülállások között nem tétetődhetik ki a' vesze-
 delemnek. O mindenben el jár, a' mit a' nem-

zet réá bízott. Ha valaha úgy kívánná a' Végzés, hogy ő a' nemzetnek bizodalját el vesztene: már akkor azt az életet sem betsülné tovább, a' mely a' Frantziáknak boldogságát többé elő nem mozdithatná."

Az után a' Párisban lévő minden Generálisok és egyéb fő tisztek is megjelentek az Első Consúlnál, arról tévén ötet bizonyossá, hogy mely erőssen fel indultak légyen ök minyájan, mikör értésekre esett, hogy az ő élete illy méltatlan veszedelemnek vólt légyen ki-tétettetve.— Az Első Consúl ezeknek is tsak azt a' feleletet viszszonozta, hogy az ő élete nem forgott valóságos veszedelemben, mivel hogy Gárda strázsák vóltanak az operánn véle, és a' Politzai, még nagyobb vigyázással vólt minden mozgásokra.

Oktob. 16-dikánn a' harmadik Consúl *Lebrun* adott valami 90 személyekre terített asztalnál való vendégséget, annak emlékezetére, hogy az Első Consúl éppen elzúndóval az előtt érkezett Egyiptomból Párisba vizliza.

Magyar Ország.

Győr, 22. Oktob. —

Kedves Magyar Kurirum!

Mostan ditsőségessen Uralkodó Kegyes Királyunk ez Ujjabbi Insurrectió eránt, a' többek között ezen 4 Megyéhez is meg küldött Kegyelmes Parantsolattyának mennél elébb, 's nagyobb készséggel lehető tellyesítésére nézve, a' közelebb múlt Sz. Mihály Havának 22-dik napján Nagy Méltóságú Gróf Vazsonkeői *Zichy Károly* Kegyelmes Fő Ispány Urunk Ő Excellentiájának elől ülése, és bölts kormányozása alatt a' F. Karoknak és Rendeknek Köz Gyülése tartattatván, abban, hogy ezen N. Vármegye a' reája esett 145 fejbül állól lovas, és 320 gyalog vitezlő sereget minden meg kívántató készülettal együt

a' leg jobb, és illendőbb formában e' most folyó Mindszent Havának 20-dik napjára minden további hátramaradás nélkül felkészittse, és kiállítsa, meg határozottatott, 's egyszersmind ezen egész terhes dolognak minél könnyebben, rendezebben, és jobban lehető eszközlése, és végre hajtása, mind ő Excellentziajának, mind a' T. Státusokunk egyenlő akarattal, és kívánságokkal érdemes V. Ispányunknak T. *Györgyi Pál* Urnak számos elszendők ólta tapasztalt hasznos intézéseire, szorgalmatosságára, és bölts rendelkezésére bizattatott. Meg is mutatta a' utlált V. Ispány Úr mit tehet egy serény, és szemes Előjárónak, 's jó Hazafinak a' közjóért való szives törekedése, mellyel a' Publicumnak benne vetett eröss bizodalmanak nem tsak minden részben vóltaképpen meg felelt; hanem azt magának továbbra is egészlen, 's egy átallyában meg nyerte, midön az egész Megyének átmélkodására, 's egyszersmind ki magyarázhatatlan örömére az egész N. Insurgens Vitézljő sereget, a' lovásságot ugyan Assessor Kelecsényi *Fejérpataky László*, a' gyalogságot pedig Sz. *Miklósi*, és *Ovári Pongrácz Mihály* Urak, mint Kapitányok vezérlések alatt, a' ki rendelt napra dél előtti 10 órára forma ruhába szép rendel, és egész parádába, fegyverrel, 's minden készülettel együtt a' piacra a' Jesuiták Temploma eleibe ki állította, a' hová maga többször említett V. Ispány Úr is díszes Magyar ruhában ló háton a' Zászloknak általadására meg-jelenvén, minékutánna a' Vitézljő Seregnek Zászlói Györi Nagy Praepost, és Fininiai fel szentelt Püspök *Hodosi Pierer József* Úr ő Nagysága által a' most jelentett Templomban meg izenteltettek, 's a' Vitézljő Sereg kint a' Templom előtt tölle fel szóval Püspöki áldást nyert vólna, tisztelt V. Ispányunk az egész Front előtt a' N. Megyének számos érdemes tagjaitól, és az ölzve todúlt számtalan sokaságtól mindenfelől környül vétetve lévén, illy fontos, szivre

ható, és szívet buzdító beszédet intézett a' Vitézlő Sereghez:

„*Vitéz Atyámfai!*

„Ismét elől fordúlt az az idő, a' melyben jó Királyunknak édes Hazánk, és minden Vagyonunknak oltalmára fegyverbe öltözvén az Mars Istennek áldozunk kelletik. A' mi törvényes Királyunk Megyénkhez is küldött Kegyelmes Levelében nyilván meg vallja azt, hogy az 1707-dik Esztendőbéli Insurrectió a' Campo Formidói Békesség kötésben nagy eszköz volt légyen; de mivel az ellenség abban az békességben foglalt kötéseit meg nem tartotta, számos seregeket gyűjtvén, Királyunknak táborait minden felől megtámotta, kéntelenített a' mi F. Királyunk másodszor is benünket fegyver fogásra fel serkenteni, abba helyheztetvén tellyes bizodalját, hogy most is azon Frigyet szegő, Hazánk 's Királyunk ellen agyarkadó ellenséget ditsösséges békessegnek kötésére minden bizonynyal kényszeríteni fogjuk.

„Ezt reményli, és pedig méltán reményli Felséges Urunk. Lám a' Magyar Nemzetnek Vitézi iselekedetei, mellyekkel magát sok századoktól fogva e' máj napiglan meg különböztette, nem tsak hazánkban, hanem a' Földnek egész kerekiségénn isméretesek. Hét Száz Negyven egy esztendőig az Insurrectionalis Fegyver oltalmazta Királyainkat, és hajdani Atyáinknak törvényes szabadságait; ez metzette fel idegen Nemzeteknél az halhatatlanságnak Tábláira amaz 1741-dik esztendőben kezdődött Háboruban a' Frantziákonk Baváriában vett ditső győzödelmet, ez erőssite meg a' nagy emlékezetü Mária Theresiának Királyi székét.

„Altal adtam már tinéktek Vitéz Atyánkfiái! ezen Nemes Megyének fel szentelt Zászlóit, nem kétkedvén, hogy ditső Eleinknek híres diadalrait, az édes Hazához vonzó szeretetet, és a' törvényessen Uralkodó Fejedelemhez való hiveséget sze-

meitek előtt tartván, az ellenségnek meg támadásai ellen oly kélszéggel, oly bátorsággal 's oly erővel fogtok harczolni, Hazánkat, 's Királyunkat úgy védelmezni, hogy titeket az egész világ méltán a' régi Vitéz atyánk' Unokáinak nevezhessen. Valamikor ezekre a' Zászlókra tekinteni fogtok, emlékezzetek meg, hogy Atyáitok, Rokonyaitok, és minden Vagyontok a' végső veszedelemben tölletek várják hathatós oltalmakat.

„Közelget az ellenség a' Német Birodalomnak rablásából édes Hazánk felé, ha titeket F. Királyunkhoz, és édes Hazánkhoz való szeretet, és hiveség, a' Magyar Nemzethez illő bátorság, 's Eleiteknek vitézsége nem lelkesitt, vérrel, és undoksággal meg fértéztetett Megyébe fogtok vilzszá terni, a' nyájas ölelés helyett idegen nemzetel lesz siralmas rabi maradástok; ellemben akkor léfzen ditsösséges a' vilzszá téréstek, ha a' kevély ellenséget meg alázzátok, és a' világ előtt meg bizonyítottátok, hogy a' Magyar csak addig nem Vitéz, míg Királyáért, és Házájáért Fegyverihez nem kap. Lobogó Zászlóitok eleibe fogunk menni, és Borostyán Köszorukkal fogunk néktek háládatos áldozatokat tenni.

„Azomban mi, a' kik tölletek hátra maradtunk, bizonyossokká teszünk benneteket arról Vitéz Atyánkfiai! hogy inkább utolsó tsepp vérünket ontjuk, mint sem Királyi, és Nemzeti Jussainkat fel forgattatni, és magunkat idegen iga alá vettetni engedjük.

„Éllyen a' Király Második Ferentz!

Vivat! Vivat! Vivat!

Melly meg lévén, mind a' Vitézlő Sereg, mind a' számtalan sokaság a' szivbeli méltó örömtől fel gerjesztetvén Kegyes jó Királyunknak háromszor vivatot kiáltott, 's ezzel az egész Insurrectionalis Sereg szép rendel, és muzsika szóval, 's lobogó zászlóval a' maga Quartélyára haza indúlt, kit a' tisztelt V. Ispány Úr is (semmi faráttságának nem kedvezvén) többek-

kel együtt egész odáig lőháton elkészert. — Meg kell vallanom, hogy azon jó intézetet, készséget, és szép rend tartást, melly szerént ezen N. Megyének Vitézlő Serege, illy hamar illy dízessen, és illy jó móddal ki állittatott, Kegyelmes Fő Ispányunknak bölts kormányozása után, egyedül érdemes V. Ispányunk fáradhatatlan szorgalmatosságának tulajdonithattyuk, a' ki minden törekedéseit arra intézte, hogy Királyának, Hazájának, 's a' Megyének e' részben is mennél előbb eleget tehessen, 's minél jobban halználhasson. —

Kedves Nádor Ispányunk Ő Királyi Fő Hercegsége szerelmes Párjával együtt, Kegyelmes Fő Ispányunknak, 's több Mágánásoknak késérek között ma dél utánni 2 orakor ide Győrbe meg érkezvén, tiszteletekre az egész Insurrectionalis Vitézlő Sereg tsinossan, és egész paradába ki rukkolt, mellyet is, Ő Királyi Fő Hercegségek kegyessen meg szemlélni méltoztattak, 's ezen való szives örömöket nyilvánóságos jelekkel is ki mutatták; sőt Kegyes Nádor Ispányunk mind a' vitézlő sereget szép maga viseleseért, és dízessen lett fel készüléseért, mind érdemes V. Ispányunkat a' jó rendelésért, 's a' Vitézlő Seregnek illy gyorsan, és szép modgyával lett fel állittatasában tett igaz hazafi szives fáradozása-jért, különössen meg ditsérte.

Poson.

Nádorispányunk Ő Királyi Fő Hertzegsége, a' Fel kelő Magyar N. sereg' meg-járásában foglalatoskodván, Oktob. 20-dikánn Komáromba érkezett, a' hová ekkorra kedves hitvesse a' Császári Hertzeg Alszony is Budáról fel-érkezvén, öszsze találkoztak. Innét együtt 22-dikben Győrbe érkeztenek, és az itten lévő N. Vármegyebéli Fel költ sereget 's-annak fegyverben való gyakorlottságát a' Palatínus Ő FőH. gsége meg szemlelte; ki is 23-dikban Gr. Kolonics Kamarás Urral Pápa felé a' N. Veszprém Vármegyét

Felkölték' seregének meg-nézésére folytatván útját, estvére Szombatholyra érkezett, a' hól a' Vas Vármegyei Fel-költ sereget méltoztatott kegyelmesen meg szemlélni. Ugyantsak 23-dikbann indúlt el a' Császári Hertzeg Aszfzony is Györből Sopron felé, a' mely útjában az nap' Sz. Mikloson a' Zichi Grófi Kastélyban fölöstökömözött, azon éjjel M. Óváronn hált, más nap délre Eszterházára, estvére pedig Sopronba szentséesen meg-érkezett, a' hól hedves hitvessével ismét özsze találkozott. — Ottan nagy ceremoniával való Zálzó szentelés tartatott 25-dikbenn, melynek alkalmatosságával izületett Erdödy Grófné Pejacsevics Grófné ō Nga, a' Fel-kele sereg bélieket minyájokat egy-egy napi zsóldal kegyesen meg ajándékozta, és a' jelen lévő tiszteket, valamint a' katonákat úgy a' polgáriakat, gazdagon meg-vendégelte, a' kik Hazánknek Felséges Attyaikért és Annyaikért, a' F. Austriai Házért, örömmel ittanak. — Fegyvertármester B. Alvintzi is, Sopronba a' Fő hadi szállásra, már meg érkezett.

Erdély Ország.

„Nagy-Enyed. Oktob. 17-dik napján A' mi N. Enyedi legszébb virágjábann ékeskedő 's külömbféle rángu Tapokkal tellyes Collegiumunk, ki-botsátá kibeléből Tanuló seregünknek díszét, Mélt. R. Sz. B. Gróf Teleki Imre Urfi ō Nagyságot, a' kinek igen kedves maga viseletét, szelidségét minden erköltsi virtusait, és Tudományokban való szorgalmatosságát 's előmenetelét, valamint minden tanuló társai, úgy Tanítóji is örömmel tudálták.

Ezen szereiteire méltó Úrfi, szorgalmatos tanulásának világos példáját adá, a' folyó elzenedőben Septembernek 20 dik napján, a' midőn

nagy érdemü Tinitőjától 's nevelőjétől *Konnert János* Urtól a' próbának helyére elé vezetvén, minekutánna ez, egy-néhány kérdéseket tett volna eleibe, a' Professor Uraknak által ajánlotta, a' közönséges meg próbáltatás véget; és a' Philosophiának minden nemeiből annak Historiájával együtt, a' Jurisprudentiának minden részeiből, a' Jus Canonicumon kívül, a' közönséges, és Hazai Historiákból, a' Sublimior Mathesisből, és az egész Physicából eleibe tett kérdésekre, oly ditséretessen felelt, a' mint egy igen szorgalmatos, éles elméjü, és magát egészszén a' tanulásuak szentelt Ifiútól várni lehet: ditséretes próbáját annak utánna egy deák Oratióval rekesztette-bé, melyben a' Tudományoknak hasznos voltát fontossann elő-adta, és Tiszteletes Tanítóitól, úgymint a' egész tanuló Ifiúságtól el-bútsuzott. Mind ezek után végre a' Rector egy olyan érzékeny Deák belzéddel botsátotta el ezen Mélt. Uri Ifiat, mellynél sem magának egy Ifiúnak, sem Tanuló-társainak hasznokra szebbet nem mondhatna —" *Emensus es studium litterarium biennii spatio inclusum; breve illud quidem, si tempore, at longum satis si laborum exantlatorum utilitate et profectibus metiamur — — — Utinam quod apud nos erexisti pietatis, diligentiae, et virtutis monumentum, in exemplum eat, et studium virtutis in animum civium nostrorum accendat 's. a. t.* Ezen néhány szókat tarthattam-meg: sajnálom, hogy egészszén le nem irhatom. Boldog Haza! mely főrángu Ifiaid között, ilyeket szemlélhetsz. Szerentsés oskola! mely Hazádnak Oszlopaivá illy jó reménységü ifiakat nevelhetsz. Nagy érdemü Tanító! a' ki ezen Méltóságos ifiúnak gyermekségétől fogva vezérlője voltál, a' köz jónak ellensége az, a' ki tölled a' tartozó tiszteletet megtagadja." —